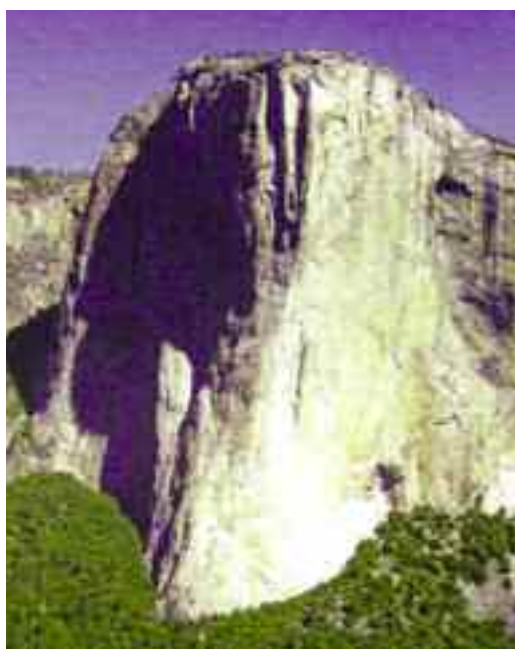

Alaska- επιτέλους η τραβέρσα του Moose's Tooth

Οι Renan Ozturk και Freddie Wilkinson, κατάφεραν να ολοκληρώσουν μια από τις τελευταίες μεγάλες τραβέρσες στην Αλάσκα, τη διάσχιση του Moose's Tooth στο Ruth Gorge. Εκτεθειμένο και αέρινο σκαρφάλωμα σε μια κορυφογραμμή 5 μιλίων, από το Espresso στο Ruth Gap, ήταν σύμφωνα με τον Wilkinson, ίσως η σημαντικότερη εμπειρία του στα βουνά και μια από τις αναρριχήσεις που γεμίζουν με νόημα το спор του αλпинισμού... 5 μέρες, σε μια από τις πιο απίθανες κόψεις που μπορείς να συναντήσεις στις κορυφές του πλανήτη.

Στην ορθοπλαγιά του Moose's Tooth (δεξιά).

Honnold και Caldwell μαζί στο Yosemite

Οι Tommy Caldwell και Alex Honnold, ένωσαν τις δυνάμεις τους στην πιο εντυπωσιακή ως τώρα ελεύθερη κούρσα στους μονόλιθους της κοιλάδας, ενώνοντας σε μια προσπάθεια, Mt Watkins, El Capitan και Half Dome, σε 21 ώρες και 15 λεπτά, σε μια φρενήρη αναρρίχηση με εξ ολοκλήρου ελεύθερο σκαρφάλωμα και εκτεταμένο simul-climbing... (2100 κάθετα και αρνητικά μέτρα σε 75 τουλάχιστον σχοιινίες)- ...Ξεκινώντας από το Mt Watkins, έτρεξαν τη Νότια διαδρομή σε 2 ώρες και 50 λεπτά, με τη σχοιινιά κλειδί στο 8α. Λίγο πιο δίπλα στη βάση της El Capitan, χρειάστηκαν 6 ώρες για τα 1000 μέτρα της Free Rider (7c) και ο ιλιγγιώδης ρυθμός τους σταμάτησε λίγες ώρες μετά, στην κορυφή του Half Dome. έχοντας κάψει και τα 800 μέτρα της κλασικής Βορειοδυτικής διαδρομής (7c) σε 5 ώρες, σπάζοντας για άλλη μια φορά τα ρεκόρ στην πολύπαθη κοιλάδα... τι θα δούμε ακόμη εκεί, κανείς δεν μπορεί να πει.

El Capitan-Yosemite (αριστερά).

Μαθήματα σκληρού trad ανοίγματος -Βενεζουέλα

Τον περασμένο χειμώνα, οι εντυπωσιακοί πύργοι από αμμόλιθο που ανυψώνονται πάνω από τις ζούγκλες της Βενεζουέλας και είναι γνωστοί σαν Teruis (τα σπίτια των Θεών) ήταν το πεδίο δράσης για κάποιες ...ομάδες διαφόρων εθνοτήτων, που ήρθαν και άνοιξαν κάποιες εντυπωσιακές big wall γραμμές με απόλυτα καθαρό στυλ και το κυριότερο με προσήλωση στην αρχή... χωρίς βύσματα. (εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων). Η αρχή έγινε στο Cerro Autana, όπου οι Βρετανοί Leo Houlding, Alastair Lee και Jason Pickles μαζί με τον Αμερικανό Sean Leary και τους ντόπιους Yuri Rangel και Alejandro Rames, άνοιξαν την Yoro Wall (E6, 6b A1 400μ) μια διαδρομή με όλα τα χαρακτηριστικά των ορθοπλαγιών που βρίσκονται σε τέτοια περιβάλλοντα... υγρός βράχος, πολλά σαθρά και πολλά μεγάλα, κάθε είδους, πεινασμένα έντομα. Περίπου στον ίδιο χρόνο στην κοντινή ορθοπλαγιά του Amuri Terui, οι επίσης Βρετανοί Sam Farnsworth και George Ullrich, με τον Αμερικανό Mason Earle και το Βέλγο Siebe Vanhee, ακολουθώντας τις οδηγίες του βετεράνου και γνώστη της περιοχής

John Arran, έψαξαν τις δυνατότητες να βρουν σε αυτή την ορθοπλαγιά, την πιο αρνητική, big wall, ελεύθερη αναρρίχηση στον πλανήτη... μετά από 12 μέρες και 21 σχοιινίες, το αποτέλεσμα πλησίασε κατά πολύ τις προσδοκίες τους, παραδίδοντας την Kids with Guns (7c+, A3, E6, 6c 500μ). Στην ίδια ορθοπλαγιά, βρέθηκαν με παρόμοιες διαθέσεις και οι ταλαντούχοι Nico Favresse, Sean Villanueva, Stephane Hanssens και John Louis Wertz, στρέφοντας την προσοχή τους στο αριστερό άκρο της 500μετρης ορθοπλαγιές... για 4 μέρες χάραξαν ένα εξαιρετικό ...δρομολόγιο ανάμεσα στις τεράστιες στέγες του τοίχου και λίγο πριν το τέλος ήρθε και το... κερασάκι, μια 10μετρο στέγη, με μόνο τρόπο εξόδου τη μοναδική ρωγμή που την διέτρεχε... αλλά εκεί τους σταμάτησε ένα πολύ σκληρό boulder πρόβλημα μιας κίνησης. Εκεί η ομάδα χωρίστηκε. Η μία διάλεξε μια direct έξοδο με τεχνητή αναρρίχηση και η άλλη εξτρεμίστηκε με την ελεύθερη έξοδο από τη στέγη-ρωγμή. Η διαδρομή χρίστηκε ως Maria Rosa (7b 500μ) αλλά το στυλ του ανοίγματος είναι αυτό που θα μείνει... χωρίς βύσματα, χωρίς καρ-

φιά, χωρίς σταθμούς rapέλ. Μετά ακολούθησε μια εντυπωσιακή προσπάθεια από τους ίδιους στο δεξί τμήμα της ορθοπλαγιές, που με μια πρώτη ματιά έδειχνε αδύνατη. Τα αδύνατα έγιναν δυνατά, όχι όμως χωρίς απρόοπτα. Ο Villanueva... πήρε μια 40μετρο πτώση καθώς προσπαθούσε τη δεύτερη σχοιινιά και ενώ ο ίδιος την γλίτωσε χωρίς τραυματισμό, ο Wertz κάρη σοβαρά στα χέρια από το σχοιινί στη συγκράτηση της τεράστιας πτώσης. Ήταν μια από τις 20 πτώσεις που ακολούθησαν, στις προσπάθειές τους να ...ξεκλειδώσουν τις συνεχόμενες δυσκολίες της διαδρομής, που τελικά υπέκυψε σε τόσο γενναιότητα, μετά από 10 μέρες αναρρίχησης. Η νέα γραμμή ονομάστηκε Arichanai (8a+, 500μ) και είναι εξαιρετικά συνεχόμενης δυσκολίας, με 8 σχοιινίες που δεν πέφτουν κάτω από 7b και όλα αυτά με την πλέον ελάχιστη χρήση της λύσης των βυσμάτων. Μόλις 3 βύσματα τοποθετήθηκαν στο οδήγημα των σχοιινιών και μόλις 2 βύσματα στα ενδιάμεσα ρελέ... πραγματικά σεμνάρια ανοίγματος σε μεγάλα επίπεδα δυσκολίας με το απόλυτα καθαρό στυλ.

Οι Γάλλοι στην Αλάσκα

Οι ανατολικές ορθοπλαγιές των Bear (αριστερά) και Mooses Tooth από τον παγετώνα Buckskin.

Η Γαλλική Αλπική Ομοσπονδία, θέλοντας να βοηθήσει νέους ορειβάτες, επέλεξε 9 αναρριχητές μετά από επιλεκτικές αναρριχήσεις στο Ben Nevis, στο Matterhorn και τις Grandes Jorasses και με αρχηγούς, τους Frederic Gontet και Christophe Moulin, έκαναν το μακρύ ταξίδι ως την Alaska για να επαναλάβουν και να ανοίξουν διαδρομές. Ο στόχος αποκρυσταλλώθηκε... μετά από επιτόπια έρευνα και αφού στήθηκε το base camp στον παγετώνα Buckskin, όλα ήταν έτοιμα για προσπάθειες στο Mooses και Bear Tooth, που έδειχναν... διαθέσιμα για νέες γραμμές. Μετά από δυο εντυπωσιακές προσπάθειες ανοίχτηκαν δυο νέες διαδρομές, η Magic Mushrooms και η Bear Skin με όρθια κομμάτια πάγου (90ο), μικτά ως M6, τεχνητά A3 και πλαγιές ως 60ο που αποδείχθηκαν πολύ αγχώδεις και χρονοβόρες, αφού οι συνθήκες του χιονιού είναι πολύ διαφορετικές από αυτές που συναντάς στις ορθοπλαγιές των Άλπεων. Το φτυάρι ήταν ένα από τα πιο χρήσιμα εργαλεία... αναρρίχησης, κυρίως στα εντυπωσιακά μανιτάρια των κορυφών, που εντυπωσίασαν όλους τους νέους αλλά ταλαντούχους αλπινιστές...όλοι τους άρπαξαν όση εμπειρία μπορούσαν και ήδη καταστρώνουν τα μελλοντικά τους σχέδια στα Trango Towers, στην Patagonia ή στη Νότια ορθοπλαγιά της Acongaua. Οι Estelle, Max, Robin, Jeremy, Romain και Simon, σύντομα θα κάνουν γνωστά και τα μεγάλα τους ονόματα, στο χώρο του Αλπινισμού.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ACTION STORES

και είσαι ΠΑΝΤΑ
στην ΕΠΟΧΗ σου

PETZL

MSR

MILLET

WILSON

Teva

THE NORTH FACE

LOWE

VALENTI

Σ. ΝΕΣΙΜΑΝ

ASCLO

Ν. Φιλαδέλφεια: Λ. Δεσφύρας 23 - τηλ: 210 2525064

Αργυρούπολη: Λ. Βουλιαγμένης 587 (Κόμβος Αλλοιού) τηλ: 210 9941189

Alaska...συνέχεια- Mt Bradley

Οι Silas Rossi και Peter Doucette, πρόσφατα επέστρεψαν από την Alaska και το Mt Bradley, στο οποίο και ολοκλήρωσαν δυο νέες μικτές αναρρίχησης υψηλού επιπέδου. Η πρώτη, στις 17 Απριλίου, μετά από μια 49ωρη προσπάθεια (από camp σε camp) και απέφερε σαν αποτέλεσμα την ...The Sum of it's Part (Alaska grade V, A2, A1 6, M7) Η διαδρομή διατρέχει 1700 μέτρα σε ένα εμφανές χάσμα, δεξιά από την The Gift των House-Backes-Blitz του 1998, και αναπτύσσεται σε 28 σχοινιές ιδιαίτερης αισθητικής και αντίστοιχης σοβαρότητας. Μετά την απαραίτητη σωματική και ψυχική ξεκούραση, την προσοχή τους τράβηξε αυτή τη φορά η Βόρεια πλευρά της Ανατολικής ορθοπλαγιάς... εκεί όπου και άνοιξαν την Heavy Mettle (Alaska grade V, A0, WI 5+ R, M6). Συνολικά 43 ώρες για τη δεύτερη αυτή προσπάθεια, που ολοκληρώθηκε στις 26 Απριλίου. Πρόκειται για δύο νέες εξαιρετικές γραμμές, τόσο σε ποιότητα όσο και σε διάρκεια και αποτελούν ήδη μια παρακαταθήκη για όλους αυτούς που θα βρεθούν στο μέλλον, στη βάση αυτού του φανταστικού και απομονωμένου βουνού.

Στη νότια ορθοπλαγιά του Mt Bradley.

Ένας μήνας μοναξιάς για τη Silvia Vidal

Η Καταλανή και big wall specialist, Silvia Vidal, χάραξε μοναχικά, άλλη μια μεγάλη διαδρομή στην ορθοπλαγιά της Serrania Avalancha στη Χιλιανή πλευρά της Παταγονίας. Η Espiadimonis (Dragonfly στα Καταλανικά) βγάζει 1300 μέτρα σκληρών τεχνητών ως A4 και ελεύθερης αναρρίχησης μέχρι και 6b... δύο μοναχικοί μήνες συνολικά για τη σκληρή Silvia και 32 μέρες στην ορθοπλαγιά, από τις οποίες οι 16 στο portaledge, εξαιτίας του άσχημου καιρού, που δεν άφηνε κανένα περιθώριο για καμιά δράση, παρά μόνο για μοναξιά πάνω στο portaledge. Η Vidal όμως, χαρακτηρίζεται από εμμονή στην αναρριχητική ηθική της και αυτό σημαίνει καμία επικοινωνία με τον έξω κόσμο, όσο παλεύει μοναχή να χαράξει τους δρόμους της στις ορθοπλαγιάς του κόσμου.

Νέο απίστευτο σόλο από τον Lama

Στα τέλη Μαρτίου, ο David Lama, άνοιξε on sight και μοναχικά, μια νέα διαδρομή μικτού χαρακτήρα, στην κοιλάδα Valsler στην περιοχή του Τυρόλου (Αυστρία). Πρόκειται για την Badlands (6a, A1, WI4, M5 700μ) και χαράζει τη Βόρεια ορθοπλαγιά του Schrammacher (3411μ) μια ορθοπλαγιά που δεν ...πιάνει εύκολα τις κατάλληλες συνθήκες για μια τέτοια προσπάθεια...το στυλ της διαδρομής ήρθε ψηλά, σε λεπτό πάγο συχνά στις 80ο -85ο χωρίς δυνατότητες για καλή ασφάλιση...12 ώρες ήταν αρκετές για το νεαρό Lama, πήγαινε -έλα, έχοντας παραμείνει στην έκθεση της ορθοπλαγιάς για τις 5 από αυτές. Το σκαρφάλωμα ήταν σπουδαίο, δήλωσε με ενθουσιασμό ο ταλαντούχος Νεπαλεζο-Αυστριακός και θύμιζε πολύ το σκαρφάλωμα που απολαμβάνει κανείς στην κοιλάδα του Chamonix.

Mt Dickey

Το Ruth Gorge (ο λόγος και πάλι για την Alaska) αποτελεί ίσως τον απόλυτο αλπινιστικό προορισμό στη Βόρεια Αμερική, σύμφωνα με τη γνώμη πολλών... και το Mt Dickey, ένα από τα βουνά σύμβολα της άγριας αυτής περιοχής. Στα τέλη του Μάρτη, οι John Friehe και Doug Sheperd, αφού ξόδεψαν μια μέρα με τα σκι...ψάχνοντας για νέες γραμμές, αποφάσισαν να δοκιμάσουν την τύχη τους στην ανέγγιχτη Βορειοανατολική ορθοπλαγιά του Dickey. Στο παρελθόν η φήμη του βουνού υποσχόταν σκληρές διαπραγματεύσεις, αφού εκεί έχουν ανοιχτεί ...επικίνδυνες και παρανοϊκές φουτουριστικές γραμμές, όπως η Blood from the Stone από τους Sean Easton και Ueli Steck, με δυσκολίες 5.9, A1, AI 6+X, M7+...ή η Snow Patrol των Sam Chinnery και Andy Sharpe, που χαράζει 40 περίπου σχοινιές σε κάθετο νεve, πάγο και μικτά (WI 5+). Οι Friehe και Sheperd βρήκαν ακριβώς την περιπέτεια που γύρευαν (αν και λίγο τρομακτική)...αφού δεν απέφυγαν τις αγωνιώδεις στιγμές, όταν προσπαθούσαν να βρουν το δρόμο τους κάτω από βαριά φορτωμένες καμινάδες πνιγμένες στο χιόνι και στον πάγο, ή κάτω από εντυπωσιακά μανιτάρια χιονιού... Στο τέλος τα κατάφεραν σε 37 ώρες πτήσης... να ολοκληρώσουν τη No such Things as the Bargain promise (VI, A0, WI 5 R, M6). Κάπως έτσι κλείνει μια από τις εντυπωσιακότερες σεζόν στην Alaska.

Δεξιά. Ο Ueli Steck στη Blood from the stone στο Mt Dickey. Πρόκειται για μια από τις σκληρές μικτές διαδρομές στην Αλάσκα και πιθανόν στον κόσμο.

Κάτω. Η βορειοανατολική πλευρά του Mt Dickey.

